

אלול זה הזדמנות לזכות

באחת מהתלאות של ישיבת מיר, הבחורים היו טרודים ומותשים גופנית ונפשית מעמל הדרך. המשגיח הגה"צ ר' יחזקאל לוונשטיין זצ"ל אמר שרוצה לדבר, כולם היו בטוחים שיגיד דברי נחמה דברי עידוד, אך לא כן, ר' יחזקאל התחיל ואמר - קול אומר קרא ואומר מה אקרא, אלול!!! מישוהו שאל פעם את מרן רה"י זיע"א מדוע ר' יחזקאל לוונשטיין דיבר כ"כ הרבה על אלול, ואילו מרן רה"י לא מדבר? ענה לו מרן, כשר' יחזקאל דיבר אלול, אז אלול דיבר, ר' יחזקאל עצמו היה אלולדיג.

רה"י הגר"ד פוברסקי זצ"ל הגיע פעם מזועזע כולו, מישוהו אמר לו שאלול פשט את הרגל, ור' דוד שהיה תלמיד קלם לא יכל להרגע מזה, אלול פשט את הרגל! והיו שהבינו כי זה לא נכון שאלול פשט רגל כי הרבה חוזרים בתשובה גם היום, ובכל הישיבות מתעוררים הרבה באלול, אלול זה אחרת זה משהו מיוחד.

אבל כפי הנראה הרה"י הגר"ד שהיה אדם עמוק, הזדעזע על משהו יותר עמוק בזה, דהנה אדם שפשט רגל לא אומרים עליו שהכסף פשט את הרגל, אלא שאתה פשטת רגל, אנחנו חושבים ש'אלול' זה כמו אדם שמקבץ נדבות ומחפש שיבוא אליו אנשים ויפחדו ממנו, וכשלא מוצא אף אחד אז הוא פושט רגל, אך זה לא נכון, אלול לא צריך אף אחד ולא ביקש מאף אחד שיבוא אליו, אלול זה מתנה שה' נתן לנו שעי"ז נוכל לזכות בדין, ואם אתה לא רוצה להתחזק אז אתה הוא שפושט רגל! אתה זה שהוא בלי אלול אתה המפסיד!! ועוד איך מפסיד.

יש סיפור שאנו תמיד מספרים אותו במשך שנים, (וכל שנה באים אלי ומספרים לי שניסו ג"כ והתחזקו) לפני עשר שנים הייתי בישיבת כפר גנים של הגר"ר ישעיהו גרינמן שליט"א והוא סיפר לי על בחור שהיה שם, שהוא הגיע והתחיל מכלום, והיום הוא לומד שש שעות רצוף עם טעם וחשק וגישמאק בלימוד. היה בחור אחר שקינא בו ושאל אותו - כיצד אתה לומד כ"כ בהתמדה? אמר לו הבחור מה הבעיה תעשה את זה גם אתה. שאלו הבחור איך אני יכול, הרי כשאני לומד חצי שעה כ"כ קשה לי עד שאני מרגיש את קיום הפסוק 'בכל לבבך' ואחרי שעה אני מרגיש 'בכל נפשך' - מסירות נפש, וכשנוטלים לי את הנפש כבר אינני מסוגל להמשיך ללמוד... ואיך אתה לומד שש שעות רצוף? ענה הבחור אתה לא הבנת אותי אני הייתי בדיוק כמוך, וכ"כ רציתי שיהיה לי חשק ללמוד וקינאתי בבחורים שלומדים ונהנים מהלימוד, ולא היו לי כלים להגיע לזה. עד שפעם אחת שמעתי דרשה שאלול ועשייתם הם ארבעים ימי רחמים, זה הזדמנות חד שנתית להתחזק למשהו אחר לגמרי, אחריהם אתה כבר לא מה שהיית... הגה"צ ר' חיים פרידלנדר זצ"ל מביא את דברי הרמח"ל בלשון ציורית, שכל שנה העולם מסתובב סביב גלגל ובר"ה מחליפים גלגל, ומה שהיה בשנה שעברה לא נוגע לשנה הבאה, ואנו רואים זאת באמת שיש גבירים שפושטים את הרגל ויש פושטי רגל שנהיים גבירים, וכל שנה לא נוגעת לחברתה. אז אם יודעים לנצל את ימי הרחמים מא' אלול עד התקיעת השופר שבתפילת נעילה, להתחזק ולהתחנן ולבקש ולעשות תשובה, אז אפשר להשתנות מקצה לקצה. וממשיך אותו בחור ומספר - אני החלטתי להשתנות, אז אמרתי לעצמי, אני אתאמץ באלול הזה כפי יכולתי וגם אם בסוף לא אשתנה כלום, זה לא סוף העולם, אז מה יש לי להפסיד, ובאמת התאמצתי בכל הכח, התפללתי בכיתי ביקשתי

והתחזקתי למרות שהיה קשה לי, ארבעים יום של עבודה, עד שברגע שבא השופר של תפילת נעילה, שאז כמו שעבדים יוצאים לחירות ביובל גם אני יצאתי לחירות, ונהיית אדם אחר לגמרי, עם חשק ואהבה ושמחה ללימוד!!! אז כדאי גם לך לעשות זאת! וזה מה שאמרתי לך שגם אתה יכול לעשות את המהפך. כ"ז ספרתי במשך עשר שנים עד היום, ומאז אני מקבל משוב מכל מיני בחורים שניסו והצליחו מאד!!! לא ממש כמוהו, אך כפי הנראה גם לא עמלו כמוהו.

והנה לפני כשלוש שנים הגיע אלי בחור מיישיבה בירושלים ואמר לי, שמעתי את מה שהמשגיח סיפר ואני התאמצתי מאוד באלול, גם אני רציתי חשק ללמוד, והגיע יום כיפור ותקיעת שופר של נעילה, אמנם שום דבר לא השתנה, כלום, נשארתי אותו הדבר, הגיע הו"ר ונשארתי אותו דבר, וכך הגיע נס חנוכה, ונס פורים, וחג הפסח, וכלום לא השתנה כבר התיאשתי לא האמנתי שזה יכול באמת להועיל, אמנם לפתע כשהגיע חג השבועות פתאום תקף אותי חשק עז ללמוד ונהייתי אדם אחר עם חשק, מרץ, הנאה, שמחה בלימוד, ואין לי שום סיבה למה זכיתי לזה, וברור לי שזה בגלל מה שהתאמצתי באלול, רק שלא היה לי את הזכות לקבל זאת מיד אלא רק לאחר שבועות. אדם צריך לדעת, כמה שמשיקיעים היום כך מקבלים, לפי ההשקעה האדם מקבל.

אמר לי ר' אביגדור שפירא בשם סבו הגאון רבי ישראל איסר שפירא שכתוב בגמ' בסוף מסכת ברכות (סד). שת"ח שהולכים מביהכ"נ לביהמ"ד עליהם הכתוב אומר ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלקים בציון, ושאל, פתח ב"לכו" לשון רבים וסיים ב"יראה" לשון יחיד. ואמר בשם סבו ללכת, כולם הולכים (לשון רבים). ברם לזכות לגילוי שכונה - יראה אלוקים, את זה כל אחד לפי מה שהוא השקיע והכין את עצמו לפי הכלים שהכנת לפי"ז תקבל. והוסיף וסיפר ר' אביגדור בשם אביו הרה"ג ר' אליהו חיים, שהבית הלוי כידוע היה רב בסלוצק לאחר שהגר"ר יוסף סלוצקער נפטר ובנו ר' מאיר עדיין היה צעיר, וכשהבית הלוי עזב את העיר מינו את הבן ר' מאיר סלוצקער לרב, ואז עשו מסיבת פרידה לבית הלוי, והנה ידוע ענוותנותו הגדולה שהיתה לבית הלוי, והבית הלוי אז סיפר באותה מסיבה - שבהתחלה כשהגיע לסלוצק (אחרי שר' יוסף סלוצקער נפטר), שמע ב' זקניות מדברות וא' אמרה לחברתה מה הביאו לנו, על הרב הקודם הרי ראינו שכונה על הפנים, וכעת איזה רב הביאו?! אמרה השנייה, וכי את לא רואה את השכינה גם על הרב השני?! ענתה הראשונה וכי זה דמיון בכלל בין השכינה שלו לשכינה שלו?! אמר הבית הלוי, הנה כעת אני עוזב ובא הבן של הרב הקודם, והוא יחזיר לכם את השכינה שהיתה קודם אצל אביו. ייראה אלקים בציון! לכל אחד באלול, זה אלול אחר, כמה שהכנת כלים לפי"ז תקבל!! כמה שאתה משתדל כך תקבל.

גם אם זה קשה זה טוב

הנה התחלנו להגיד את המזמור 'לדוד ה' אורי וישעי' אומר המדרש (תהילים כ"ז) א"ל הקב"ה, בתחילה אתה אומר אחת שאלתי שבת בבית ה', וחזרת ואמרת לחזות בנועם ה' וכו'! זה לא אחת זה כמה - שבת בבית ה', לחזות, לבקר. ענה דוד ממך למדתי, אתה אמרת מה ה' אלוקיך שואל מעמך כי אם, ואח"כ יש שני פסוקים שלמים מה ה', רוצה ליראה את ה', לאהבה אותו, ולעבוד את ה', ולשמור את מצוות ה' ואת חוקותיו. והנה המדרש הזה אומר דרשני, ונבאר בזה, שלאחר ב' פסוקים אלו ישנם שני מילים 'לטוב לך!' דוגמא לדבר - בחור מתחנן ואביו אומר לו לך

לחנות פלונית וסיכמתי איתו שתקבל מקרר יפה, עובר עוד שבוע והאב אומר לבנו לך לחנות אחרת ותקח תנור, ולך לחנות זו ותקח ארון, מיטה, שולחן, וכי' וכי' הבן יגיד לאביו - אין לי כח ללכת כל שבוע למקום אחר!! ודאי שלא! כי זה רק בשבילי! טובתו! וכך א"ל הקב"ה, וכי אני מבקש ממך משהו? וכי אני צריך משהו, והרי אם תצדק מה תתן לו? אני רק רוצה שיהיה לך עוד טוב ועוד טוב ועוד טוב. וזה מה שדוד ביקש - אחת שאלתי - להתקרב אליך, וזהו, לא חשבונות אחרים להנות מהחיים וכדו', אלא רק להתקרב אליך - שבתי, לחזות, לבקר....

מרן המשגיח הגה"צ רבי דוב יפה זצ"ל מאוד כאב לו שהשחירו את פני אלול, שאומרים כל הזמן שאלול זה 'פלצות' כביכול בזה הוא מתחיל ובזה הוא נגמר וכך נופל פחד, ואז מתרחקים מזה ומפסידים הכל, אפי' הגרי"ס לא כותב כך, אלא כותב (אור ישראל איגרת י"ד) ש'מלפנים ידעתי דהיינו שבדורות הקודמים, היה פלצות, אבל בדורו כבר לא היה!! אלול זה פלצות!! אמר ר"ד יפה - הנה הג"ר רבי יחזקאל לוינשטיין אצלו היה אלול הכי חזק בדור האחרון, והוא אמר על אלול בדקדוק לשונו 'הימים הנחמדים האלו!!!'

אלול זה ימים נחמדים, אמנם יש יראה מיום הדין, אך מ"מ זה ימים נחמדים. אמר לי הג"ר רבי ישראל אליהו ווינטרויב שבתנא דבי אליהו רבה (פרק ג') כתוב 'יראתי מתוך שמחתי, ושמחתי מתוך יראתי' דהיינו כל דבר שזה קרבת אלוקים זה שמחתי יראת שמים אמיתית - זה שמחה! על אף שזה יראה, עוז וחדווה במקומו. וכמו שכתב רבינו יונה יראת ה' תוסיף ימים. כל יראה רגילה מקצרת ימים ואילו יראת ה' זה אחרת, ואני קרבת אלוקים לי טוב! ירא"ש זה קרבה לה! וכל קרבה להקב"ה רק שמחים איתה! עוז וחדווה במקומו, יראה שהיא יראת שמים זה דבר אחר.

וביותר, שמעתי מהג"ר אברהם יצחק קוק שליט"א בשם הג"ר זבולון גרז, שיש ניגון ידוע של מרן הגר"ב בער 'כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון' וכשר' ירוחם שר את זה, הוא אמר מתי אנחנו נראה? בשוב ה', ואיננו יודעים מתי זה יגיע. אך באמת אנו רואים זאת גם היום! איפה? בביהמ"ד של בני התורה... אדם בישיבה יכול לראות קרבת אלוקים לראות ולהרגיש בורא עולם!! וכשמנצל את הימים הללו אז הוא מרגיש נעימות, וחי בטוב ובנעימים.

אמר לי פעם מרן רה"י זיע"א - אדם שנהנה מדף גמ' אינני מבין באיזה הנאה היצה"ר יכול לפתותו שיהיה מוכן להחליף זאת בהנאה של דף גמ'. מי שחי בורא עולם ונשמר מחטא, האושר הזה ממלא אותו והנאה הזאת ממלאת אותו...

לפתוח את הלב ל'אלול' זה בתורה

ואיך מתחילים בעבודה בחודש אלול? ידוע בשם מרן החזו"א שבאלול כולם מתחילים ללמוד יותר מוסר, ואני לומד גמי יותר בהתמדה. אז חלושי הדעת אומרים - שהחזו"א לא עושה עסק מאלול... העיקר להמשיך ללמוד... אמנם לא זה החזו"א התכוון, אלא כך כוונתו, הרי כולם רוצים באלול להתעורר, כולם! וכולנו יודעים שיש יום הדין ואין דבר כזה שיום הדין פוסח עליו, על הכל דנים בו, אם יהיה מנוחת הנפש, חברותות טובים, להבין את השיעור, חברי חדר טובים, ואפי' גם אוכל טעים... על הכל דנים ביום הדין, אז למה לא לפחד!! ובעיקר הרי זה גם קובע נצח!! מרן רה"י זי"ע היה רועד מפחד ביהכ"פ ותמיד אמר - יו"כ זה החיתום של הנצח!!

ומה גם שהלב סתום ואיך אפשר להתקדם? איך פותחים את הלב? אמר הרה"י הגר"ש רוזובסקי זצ"ל, הוא יפתח ליבנו בתורתו - מה המפתח של הלב? בתורתו - בתורה! זה המפתח שפותח הלב, כשאדם לומד בהתמדה אז הרגש נפתח, הלב נפתח ומרגיש נעימות ומתיקות וקרבת אלוקים, קוב"ה ואוריתא, וישראל חד הוא, ואז הוא יכול להתחיל לעבוד, דבר ראשון תורה, גמרא.

הגאון רבי מרדכי צוקרמן זצ"ל ביאר שלכאורה את סדר המוסר היו צריכים לסדר בתחילת היום, כדי לדעת איך לנהוג ביום, וכמו שהוראות שימוש נותנים לאדם לפני השימוש ולא לאחר שסיים השימוש א"כ מדוע סידרו את סדר המוסר בלילה? וענה - מוסר צריך לדבר אל הלב, ורק אחרי שסיים שני סדרים של לימוד בהתמדה ובעמל, רק אז המוסר יכול לדבר אליו! ובלי זה אז המוסר לא משפיע עליו! אלא הוא רק סתם קרא איזה ספר... הוא יפתח ליבנו בתורתו דבר ראשון זה התמדה! והתמדה פותחת את הלב.

לא להתפס בזוטות

וברגע של מחשבה 'אותי עזבו מקור מים חיים, לחצב להם בארות בארות נשברים, אשר לא יכלו המים' (ירמיהו ב, י"ג).

ר' שמשון פינקוס זצ"ל סיפר על גיסו שהצליח לסדר שנשיא ארה"ב יבוא לבקר בישיבה, אז הוא לקח את ביהמ"ד והפך אותו לארמון, החדר של הנאום של הנשיא היה יסוד שבתפארת, והנה אחת משגעוונותיה של אמריקה זה 'הוילונות' אז הוא ניגש לחנות הכי יוקרתית בניו יורק, והביא את הוילון הכי יוקרתי והכי יפה עם דוגמא מרהיבה ושובה לב, ותלה את זה בחדר שהנשיא ידבר בו. והנה טרם ביאת הנשיא ישנה ועדה שבאים לבדוק את המקום אם הוא ערוך ומוכן לקבלת פני הנשיא, ואכן הם ראו את החדרים והתפלאו ומשהגיעו לאותו חדר שהנשיא ידבר בו הזדעזע השר ואמר - כאלו בזיונות לנשיא? אני הולך מפה!! וכולם ניסו להרגיעו, ומשנרגע שאלוהו מה נזדעזע כ"כ וענה 'הוילונות!!' אמרו לו - הרי אלו הוילונות הכי יפים והכי יקרים במדינה, ענה להם בדיוק לכן אני מזדעזע ולמה? כיון שכשהנשיא ארה"ב מדבר כל העיניים מביטות בנשיא וכל האזניים קשובות לכל הגה שיוצא מפי הנשיא, ואין שום היסח הדעת בכלום, אז אם באמצע הנאום אחד הנוכחים תצוד עינו את אחת הדוגמאות היפות של הוילון ובמקום להקשיב לנשיא הוא יתבונן באחת הדוגמאות של הוילון, וכי אני אעשה לנשיא כזה בזיון גדול שהוילון ישווה ויתחרה לדבריו של הנשיא!!! וכששאלוהו מה יעשו כעת, ענה להוריד מיד את כל הוילונות הללו ולשים במקומם פשוטים לגמרי.

אומר הגר"ש פינקוס הקב"ה בא אלינו אבל אנחנו מסתכלים על כל שטות קטנה שמוציאה אותנו מהלימוד! כל צעצוע, כל ידיעה חסרת ערך... משחקים בצעצועים, א"א להיות כאלו קטנים, הרי ודאי שלפני אדם גדול כמרן שר התורה רבי חיים שליט"א לא תדבר בקלות ראש שטויות כאלו, אז למה סתם ככה אתה כן מדבר שטויות! ובאמצע הלימוד להשוותו לדברים פשוטים כל כך!?

בחור משקיע על חברה (כמובן שצריך להיות ביחד, שיהיה עם מדות טובות, בנ"א לחבירו, אך כאן הכוונה למי שמשקיע יותר מדי ב'חיי חברה') סיפר הנכד של מרן פוה"ד הגרי"ש אלישיב זצ"ל שלפני שהוא הלך ללמוד בישיבת קול תורה, הוא ליוה את הגרי"ש ושאל אותו מה סבא אומר לי לרגל זה שאני נכנס לישיבה, א"ל הגרי"ש כשתכנס לישיבה תחפש מיד פינה טובה בצד, ושם אתה יושב ולומד עד החתונה, ולא משקיע בשום דבר אחר לא בחברה, ולא בשטויות שונות... לא להתבזבז על כלום ולהשקיע בשטויות!

בקוברין היו אומרים - 'מוסר ה' בני אל תמאס' המוסר הכי גדול של ה' הוא - 'בני' לדעת שאתה בן של ה' אתה שייך לארמון המלוכה, לעולם האצולה, אל תתגלגל בדברים מאוסים! על מה אתה - בן מלך מבזבז את החיים!?

יש מיתת נשיקה כולם רוצים, אבל יש גם חיי נשיקה, ישקני מנשיקות פיהו כתי' שזה הולך על התורה הקדושה, ולא ישן כי אם על יצוע אהבתו, ולא יקום כי אם על מתיקות זכרו (חובה"ל), חי חיי נשיקה! אהבת הבורא, איך אפשר להפסיד את זה...

לא להפסיד כ"כ הרבה טוב

הספורנו אומר על הפסוק ראה אנוכי נותן לפניכם היום, ברכה וקללה (ריש פרשת ראה) שהפסוק מדבר על אנשים בינוניים,

שאדם בינוני חושב לעצמו אמנם לא אהיה הצדיק הכי גדול אך לפחות לא הרשע הכי גדול, לא אהיה גאון עולם אבל גם לא עם הארץ, עייז אומר הפסוק אין דבר כזה! חיים או מוות! ברכה או קללה! קיצוני ובאמת צריך באור למה, היה פעם גביר שהיה לו שמונה עשר מליארד דולר (!!!) והוא הפסיד את הכל ונשארו לו 'רק' כמה מאות מליונים, וזה היה אבל וצער גדול וכי זה אבל גדול? הרי נשארו אצלו מאות מליונים!?

הגמ' בכתובות (סו:) אומרת שבינתו של נקדימון בן גוריון פסקו לה ארבעה מאות זהובים לקופה של בשמים כל יום, והיא קללה אותם ואמרה כך תתנו לבנותיכם וכולם ענו אמן, והבאור שהעני שמקבל ארבעה מאות זהובים כל יום זה ברכה גדולה, אבל היא שהייתה רגילה למליונים, זה נחשב אצלה לקללה.

ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, אתה יכול להיות מליארדר אז למה אתה לא גודל, למה אתה מפסיד את זה? למה אתה מסתפק בבינוניות, אתה יכול לגדול ולהתעלות, למה להפסיד את זה? למה להפסיד המליונים וליפול לשאול תחתית? כלנו יודעים שאלול זה לא 'משפט' תשרי זה משפט - מזל מאזניים. אלול זה מזל בתולה, ובתולה זה קירבה (בגמ' בכתובות אלמנה במנה בתולה במאתיים), אלול ר"ת אני לדודי ודודי לי, נתתי לך מקום אשר ינוס שמה, זה מתנה מיוחדת שהקב"ה נתן לא ליפול יישר לתוך המשפט, אלא יש חודש קודם של קירבה - אני לדודי ודודי לי, הקב"ה רוצה שנוכה בדין, כי לא אחפוץ במות המת, כי אם בשובו מדרכו וחייה. אלול זה חודש ימים שהקב"ה בא לעזור לנו.

וכמו שאדם הנמצא במגדל רב קומות בקומה מאה, ורוצה שחבירו למטה יגיע אליו תוך דקות ספורות, וחבירו שואל - הכיצד אעשה זאת? ואמר לו - רק תכנס למעלית ותוך דקה אתה למעלה כאן. גם אלול זה מעלית! היא רוצה להעלות אותך, רק תכנס למעלית והיא תעלה אותך!! לזה זה נועד, כזו מתנה... "חוזרים" בתשובה, לאן אני "חוזר"? "חוזר הביתה" לאבא בשמים, לארמון המלוכה.

כי בחז"ל (דברים רבה פ"ב כ"ד) שירמיהו אמר לבניי חזירו בתשובה, ואמרו לו אנו מתביישים, אמר להם לא אצל אביכם אתם חוזרים! כלום יש בן שמתבייש לחזור לאביו!! נכון שנה שלמה, אבל כעת זו ההזדמנות סו"ס חוזרים.

והנה בכתבים של המשגיח דשיבת ליקוואד הגרי"ג ואכטפויגל מביא, שכתוב בספרים ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים, זה הולך על אלול. ובדאי שבוכים באלול, אבל זה לא בכי של קינות ואבילות, אלא בכי של התרגשות לחזור לאבא אחרי שנה שלימה לחזור לארמון המלך עם הטינופת. להתנקות ולחזור לארמון, להיות בן מלך אהוב, איזו התרגשות... ומה שצריך זה רק להכנס ולא להשאר בחוץ!! זהו. העיקר לא להשאר בחוץ!

דברים קטנים שמשפיעים הרבה

ואיך נכנסים לאלול? הדבר הראשון הוא - ללמוד מוסר עם התפעלות בניגון של מוסר, וכמ"ש הגרי"ס (ולר"י אגרת יד) שלומדים מוסר עם שפתיים דולקות, להגיע לסדר מוסר ארבעים יום לקבל טעם במוסר, ועיקר התכלית של מוסר אומר רה"י זי"ע - שזה החמש או השבע דק' בסוף מוסר, שאז עושה חשבון נפש וחושב למה באתי לעולם? מה עלי לעשות, איפה אני בסולם העשייה שלי, מה התכנית שלי, עמדתי בתוכניות או נפילתי, ולמה? ואיך אני מתקן את עצמי, ואם איני יודע איך, אז אני שואל, וזה שבע דק' שיכולים לשנות את כל החיים של האדם!! וזה הכיסוי של הצ'ק שאני באמת רוצה להשתנות!! לא רק מר"ה לר"ה, מאלול לאלול, אלא כל יום חשבון נפש, זה דבר אחד מוסר וחשבון נפש.

והדבר השני הוא כמו שאמר מרן הגרא"מ שך זצ"ל, שהקבלה הראשונה של בן תורה קח את לוח הזמנים של הישיבה כזה ראה וקדש!!! תפילה בזמן, סדר בזמן, מוסר בזמן, וזהו זיכוי הרבים עצום.

והוסיף עייז מרן רה"י הגרמ"ל זצ"ל - לך לשון בזמן! כשאתה מסיים את הלימוד, אז מחיל אל חיל, ישר למיטה תברך המפיל וזהו, לא לבזבז את הזמן, סתם לפטפט בלילה אחרי הסדר במשך הזמן! ועוד באלול!

ועיין בהקדמת הספר של מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל לפרקי אבות שמספר נכדו, שאמר לו פעם אחת שהועלם מתפעל שאני קם כל יום מוקדם בבוקר, מה הם מתפעלים, אני גם הולך לישון מוקדם (לטעמו), אלא שמזה יש להתפעל באמת, כי זה לא קל, ואני עובד על עצמי הרבה. הסטיפלר עושה חשבון שמש"כ. אומר מרן הרב שך, מי שלומד כך, אז הוא 'משה זכה וזיכה את הרבים' ומי שח"ו מתבטל אז זה ההיפך. 'אם תעזבני יום יומיים אעזבך' זה יכול להיות עייז הביטול תורה של הפטופטים בלילה ושל הבטלה שיש בימי שישי ושבט קודש אז מאבדים את כל השבוע, אח"כ - אעזבך!!

הגמ' אומרת (מכות ט:) למה אותו מספר של ערי מקלט שיש בא"י, היה גם בעבר הירדן כמבואר בפרשתינו, והרי שם האוכלוסיה קטנה בהרבה? ומתוצאת שבגלעד שכיחי רוצחים, ומקשים שם שהרי בגלעד שכיחי רוצחים במזיד, וערי מקלט נועד רק לרוצחים בשוגג! אלא התשובה שכשיש אוריה של רציחה, אז במקום הזה יש גם שפיכות דמים בשוגג!! האוריה משפיעה על המקום.

בחורים באים לישיבה ויוצרים אלול איך? אתה בא לישיבה ולומד עם חיזוק בתפילה, חיזוק במוסר, בהתמדה, ובחורים לא הולכים לסדר אלא רצים... וכך נוצרת האוריה, וצריך לחזק ולשמור את זה גם הלאה, עייז המעשים הקטנים של כאו"א כולם מתעלים.

הגמ' בסוכה (מה:) אומרת אומר רשב"י ראיתי בני עליה והם מועטים... ואם שניים הם אני ובני הם, ומבארים בזה - שרשב"י בא לחזק את עצמו, שראה שכל סביבתו שונה ממנו "הם מועטים" וחיזק עצמו שכך המציאות בני עליה הם מועטים, והם לא כמו כולם, (אמנם יש לי קושיא עייז - דהרי כאן בישיבה יש מלא בני עליה, ואינם מועטים? וצ"ע!) ודבר זה אדם צריך לדעת בני עליה הם מועטים, אל תחפש שהסביבה מסביבך תהיה כמוך! אוי ואבוי אם גדולי הדורות היו רוצים להיות כמו כולם, לא היה יוצא מהם כלום!! אל תתפעל בני עליה הם מועטים, אתה מתפלל יותר בכוונה וכולם לא, מה אכפת לך? אתה לומד יותר בהתמדה וכולם לא, מה אכפת לך? אתה בן עליה ולא כולם - אומר רשב"י - אל תחפש שכולם יהיו בני עליה, כיוון שלא תמצא אותם מכיוון שבני עליה הם מועטים אבל אתה בן עליה ויכול לגדול!

המעט הוא הרצוי

כעת נראה דבר מבהיל שאמר רבי שלמה קלוגר (בספרו קהלת יעקב עשיית דרוש כ"ו) הנה היום הסיטרא אחרא משתוללת, נתן למשיסה יעקב וישראל לבוזזים, מהרסיך ומחריבייך ממך יצאו, היום כל הדברים הם נגד הבני תורה, נגד השבת, נגד האידישקייט, כל המיצר לישראל נעשה ראש, ואותם מצרי ישראל הם בעצמם יהודים רח"ל, והדבר זועק על מה ה' עשה לנו? וגם בין עם ה' השומרי תורה ומצוות, יש המקילים לעצמם לנהוג כמו הרחוב.

ורי שלמה קלוגר מבאר זאת על הפסוק (ירמיה ל"א) כה אמר ה' קול ברמה נשמע, נהי בכי תמרורים, רחל מבכה על בניה, מאנה להינחם על בניה כי איננו, שרחל מבכה למה היא מאבדת ילדים? והתשובה לכך היא שפעם כשאדם רצה לעשות תשובה, כמה צומות וסיגופים היה עושה לעצמו על מנת לכפר על החטא, והיום אין לנו את זה, אין לנו את הכוחות להתמודד עם זה, אז איך נעשה היום תשובה שלימה? החסד הכי גדול שה' עושה, זה שהסיטרא אחרא משתוללת, כולם עושים כך ואני עושה אחרת, אני עומד נגד הזרם! אתה לא כמו כולם, זה סיגופים! עם זה אתה זוכה, ועם זה יש כפרת עוונות, לדוגמא יש הרבה בחורים עם פלאפונים ולי אין, זה סיגופים, זה תיקון תשובה, יש הרבה

בחורים שמדברים ומפטטים אחרי הסדר חצי שעה, שעה, ואני לא, זה סיגופים!... אני קם תמיד לתפילה בזמן, כשאחרים לא... זה כסיגוף גמור של פעם, וזוכה לכפרה גמורה.

זה חסד מיוחד שה' נתן לנו, כשאדם הולך כמו בן תורה וברחוב הוא הולך עם כובע וחליפה, והוא שומע לגדולי ישראל ולא מתחכם, ואפ"י שהרבה לא, כך זה סיגופים, ועי"ז הוא נהיה בעי"ת "ומגיע לו שכר כאילו עשה כמה סיגופים בימים קדמונים!!"

'ולכך הוא יתברך רואה חולשת הדורות, ואין הכשרים יכולים לסגף את עצמם בסיגופים, לכך מניח ה' לסיטרא אחרא להתגבר, כדי שע"י כן כשיסיר הבושה בדברים קטנים, שהכשרים יתנהגו בדת ישראל - שהוא לא יתנהג כמו שאחרים מתנהגים, ואפ"י בדברים קטנים יקבלו שכר כבימים ראשונים על ענין גדול, ובזכות זה יגאלו! עכ"ל.

וזה הביאור רחל מבכה על בניה כי איננו, היא מאבדת ילדים, הרבה חילונים יש היום מחללי שבת, וכופרים בעיקר, היא בוכה איפה כולם? ואומר לה הקב"ה, מינעני קולך מבכי כי יש שכר לפעולתך - זה בשביל שכר לאותם הבני תורה שמחזיקים בתורת ה', שלהם יהיה שכר גדול, וזה לטובתם.

הנה הננו מבינים עד כמה אנו מרוויחים בזה שאיננו מתחכמים והולכים נגד הזרם ומתחילים להתחזק, ואפילו שעמלק מיד מוצא להגיד עליהם כל מיני כינויי גנאי... אל תבהל! תמשיך עם זה עד הסוף, ובסוף אתה תצליח. **ודבר זה לעזור ולסייע לשני הוא מהיסודות שלמדנו ברבינו יונה לשקוד בעמל נפשו על תקנת חבירו - והוא אשר ה' אלוקינו שואל מעמנו.**

דבר נוסף שראוי להזכיר ממרן רה"י זי"ע שנשע פעם לכרמיאל, וכשחזר לישיבה כאן היה מאד חלש ותשוש ולא היה בכוחו לדבר, ובכל זאת נעמד ואמר, באתי לבקש רק דבר אחד, באים כעת בחורים חדשים, אז שהבחורים היותר מבוגרים יתיחסו יפה לצעירים ויעזרו ויסייעו להם, (ולאחר תפילת מעריב הוא קבל יותר כוח, ואז אמר שיחה).

בשבת מברכים אלול היתה שבת התחזקות לבני עליה במירוץ, ובחור אחד ניגש למורינו ראש הישיבה הגאון ר' איתמר גרבוז שליט"א ושאל לו, כתוב בפרשת עקב (י, י"ט) 'ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים'. וכתב רש"י מום שבך אל תאמר לחברך, ושאלו אותו אם אסור לי לבזותו כי הוא גר, אז לא אבזה אותו כי אני כמוהו, אבל למה לאהוב אותו?

וענה הגאון ר' איתמר, הקב"ה ברא בטבע שאח אוהב את, וממילא שיהודי אוהב יהודי, ואם אתה לא אוהב אותו, זה בגלל שאתה רואה אצלו חסרון, ועל זה אמרה התורה שלא תראה את זה אצלו כחסרון, כי גם אתה היית גר במצרים, וכך אתה יכול לחזור לטבעיות יהודי אוהב יהודי, וכ"ש בן תורה אוהב בן תורה, וכך אפשר לזכות באלול להארת פנים מהקב"ה אם גם אנו נאיר פנים למי שצריך, נדאג להם, הם בנים של המקום, יש אימרה בשם הגרי"ז שמי שדואג לבנים של הקב"ה, הקב"ה דואג לבנים שלו, וכ"ש לו עצמו.

הקב"ה יזכה את כולנו באלול מוצלח, אלול של עליה גדולה, לזכות להגיע לר"ה מוכנים כמו שראוי באמת לבן תורה.

ברכת מזל טוב לידידנו היקר תלמיד מובהק למרן המשגיח שליט"א

מעוטר בכל מדה נכונה מפארי הישיבה הקדושה

החתן המופלג הבה"ח לוי יצחק חשין שיחי

אשר שוקד עמל וטורח רבות בעריכת השיחות לזיכוי הרבים

לרגל אירוסיו בשעטו"מ עב"ג לבית משפחת לשינסקי

יה"ר שיזכו לבנות בית נאמן בישראל על אדני התורה והיראה דורות ישרים ומבורכים

לזכות ולהצלחת

ידידנו המופלג הבה"ח אשר דוד בונדהיים שיחי

לרגל אירוסיו בשעטו"מ

יה"ר שיזכו לבנות בית נאמן בישראל

לעי"נ מרת שרה ע"ה

בת הר"ר מנחם דוד הי"ד

נלבי"ע יא' אלול תשע"ז

תנצב"ה

